

[Ministeren for skatter og afgifter.]

Ejendomsskylden til staten opkræves af kommunerne sammen med de kommunale ejendomsskatter og følger samme regler som disse med hensyn til forfaldstid, erlæggelse m. v.

Omlægningen af det kommunale regnskabsår vil imidlertid betyde, at nedskrivning og bortfald af ejendomsskylden til staten og til kommunen, der begge er fikserede, sker til forskellige tidspunkter.

Ejendomsskylden til staten nedskrives efter hver alm. vurdering, sidste gang efter 19. alm. vurdering i 1989, og nedskrivningen regnes fra den 1. januar efter en alm. vurdering.

Den kommunale ejendomsskyld nedskrives og bortfalder i samme takt, men efter omlægningen af det kommunale regnskabsår til kalenderåret sker nedskrivningen med virkning fra den 1. januar efter en alm. vurdering.

Kommunernes Landsforening har derfor henstillet for at afværge administrative komplikationer, at nedskrivningen af den statslige og kommunale ejendomsskyld sker samtidig.

I overensstemmelse hermed tager lovforslaget sigte på at rykke aftrapningen af den statslige ejendomsskyld frem fra 1. april til 1. januar.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget med bemærkninger, skal jeg anbefale det til tingets velvillige behandling.

Jeg skal endvidere tillade mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om retsafgifter*.

Forslaget knytter sig til nogle ændringer i retsplejeloven, som er gennemført i forrige samling, og som træder i kraft den 1. januar 1977.

En af ændringerne i retsplejeloven består i, at en fordringshaver (en kreditor) som hovedregel ikke fremtidig vil kunne få foretaget udlæg hos en skyldner, når det under en lignende forretning, foretaget inden for de sidste 6 måneder, har været umuligt at få dækning.

Efter de gældende regler skal der som hovedregel betales retsafgift, straks når der over for fogden fremsættes begæring om udlæg. Hvis fogden imidlertid afviser at afholde forretningen, og afgiften er betalt, kan det ikke anses for rimeligt at opretholde afgiftskravet, og det foreslås derfor, at afgiftspligten i disse tilfælde skal bortfalde.

Ved ændringen af retsplejeloven har man desuden som hovedregel opgivet kravet om,

at en fordringshaver skal give møde ved en fogedforretning, når kravet er under 2.500 kr. I de tilfælde, hvor fordringshaveren ikke møder, vil han have brug for en udskrift af fogedbogen eller en attest om, hvad der er passeret under forretningen. Den fulde nytte af denne forenkling vil fordringshaveren ikke opnå, hvis han fortsat skal betale for at få den udskrift eller attest, han ikke kan undvære, og det er derfor foreslået, at der i disse tilfælde ikke skal kræves afgift for denne.

Provenutabet ved ændringsforslagene bliver formentlig ganske ubetydeligt.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg anbefale forslaget til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Jeg skal endelig tillade mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om opkrævning af indkomst- og formueskat for personer m. v. (Kildeskat): (Beskatning ved dødsfald)*.

I forrige samling gennemførtes nogle ændringer i lov om afgift af arv og gave, hvorved barnløse ægtefæller fik mulighed for at opnå samme arveafgiftsmæssige stilling som ægtefæller, der kan hensidde i uskiftet bo med livsarvinger. Disse nye regler trådte i kraft den 1. juni 1976. Den længstlevende ægtefælle kan nu, hvis der har været formuefællesskab i ægteskabet, begære afgiftspligtens indtræden udsat, således at den ved længstlevendes død bortfalder endeligt, medmindre længstlevende forinden har indgået nyt ægteskab.

Under gennemgangen i skatte- og afgiftsudvalget af forslaget om ændringer i loven om afgift af arv og gave henledte jeg opmærksomheden på, at det måtte overvejes, om ikke også kildeskatelovens dødsbøbeskatningsregler burde ændres, således at de ægtefæller, der begærer afgiftspligten udskudt, får samme skattemæssige stilling som de ægtefæller, der har overtaget boet efter afdøde til hensidde i uskiftet bo, og ikke som nu bliver beskattet på en måde, der på flere punkter er gunstigere for ægtefællen, end tilfældet er for de ægtefæller, der hensidder i uskiftet bo.

Det foreliggende lovforslag er et resultat af disse overvejelser og går ud på, at efterlevende ægtefæller, der begærer arveafgiftspligten udsat, i skattemæssig henseende sidestilles med de ægtefæller, der overtager boet efter afdøde til hensidde i uskiftet bo.

Lovforslaget vil medføre en beskeden skatte-